

[Jørgen Junior]

Nu er dette jo ikke et ønske om at lave en ny, arbejdskrævende statistik, men jeg vil nok sige, at jeg synes, det er noget foruroligende, at ministeren heroppefra konstaterer, at han ikke kender noget til omfanget af, i hvor høj grad der foretages telefonaflytninger i Danmark. Man hører igen og igen henvisninger til, at den pågældende har været udsat for – måske rimeligt, måske ikke rimeligt – telefonaflytning, og så er det jo meget godt, at der tales om retssikkerhedsgaranti. Der står jo også, som ministeren udmærket godt ved, i lovgivningen, at såfremt der er foretaget en telefonaflytning, som har været ubegrundet, skal den pågældende, over for hvem telefonaflytningen har fundet sted, have besked herom. Når ministeren ikke aner, hvor mange telefonaflytninger der finder sted, er det vel også meget vanskeligt at svare på, i hvor mange tilfælde folk får besked om, at deres telefon er blevet aflyttet uden nogen som helst grund.

Men hvorledes forsøger ministeren at have en lille smule styr på og en lille smule overblik over det andet punkt, nemlig det om retssikkerheden, at man får besked, når det ubegrundet har været tilfældet, at man er blevet overvåget? Hvorledes vil ministeren forklare at have hold herpå? Det synes jeg må være meget vanskeligt, når man ikke vil lave statistik over dette. Man er dog ellers ikke i det danske samfund bange for at lave statistikker. Det er jo ikke noget, som vil koste i millionvis af kroner, at prøve at holde en lille smule styr på, hvornår man får retskendelser inden for politiet. Det virker på mig som en gang snakken udenom, men jeg vil meget gerne have et svar på det netop stillede ekstraspørgsmål.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg har ikke mærket mig, at hr. Jørgen Junior stillede spørgsmål om, hvordan vi havde styr på disse ting. Det mener vi at have gennem de retsgarantier, jeg har beskrevet.

Hr. Jørgen Junior har spurgt, om vi ville lave en statistik om disse ting. Det har jeg sagt nej til. Men ét er at lave en statistik, et andet er at kende antallet af årlige telefonaflytninger, og mit skøn vil være, at de ligger under 100.

Jørgen Junior (FP):

Det var da interessant at høre, at der endelig kommer et svar på, hvor mange ministeren skønner der er tale om.

Så vil jeg da godt bede ministeren om også at skønne, i hvor mange tilfælde der er ubegrundede telefonaflytninger, hvor man så har givet besked til de pågældende, for det er jeg sikker på at ministeren på samme selvsikre måde har fod på. Det kan der vel ikke være tvivl om.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg er enig med hr. Jørgen Junior i, at der ikke kan være tvivl om, at justitsministeren kan få dette oplyst, hvis han bliver spurgt. Det er justitsministeren mig bekendt først blevet i dette øjeblik, men jeg skal med fornøjelse undersøge spørgsmålet, hr. Jørgen Junior. Det er vel også derfor, det er stillet, ikke for at tage en lidt pudsig diskussion om en statistik, der øjensynlig ikke er hr. Jørgen Juniors hovedemne i dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *arbejdsministeren* af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren, evt. i samarbejde med undervisningsministeren, sikre en mere effektiv indsats for at få unge arbejdsledige i arbejde, evt. ved i forbindelse med de planlagte nyansættelser i arbejdsformidlingen at lægge vægt på at antage personale, som er særlig egnet til at vejlede og erhvervsplacere de unge samt at sikre en bedre koordinering af de mange instanser, som beskæftiger sig med erhvervsvejledning?«

(Spm. nr. 62).

Skriftlig begrundelse.

Der er nu registreret 35.000 unge arbejdsløse under 25 år, hvilket svarer til ca. 25 pct. af samtlige arbejdsløse.

Denne uacceptable udvikling bør medføre en særlig aktiv indsats for at skabe bedre kontakt mellem de unge arbejdsløse og arbejdspladserne. Man kunne f. eks. overveje et etableret samarbejde mellem skolernes erhvervsorientering og arbejdsformidlingskontorerne. Elever, der går ud af skolen, bør